

ŚWIĘTY STANISŁAW PAPCZYŃSKI urodził się **18 maja 1631** roku w Podegrodziu koło Starego Sącza. Zmarł w Górze Kalwarii koło Warszawy 17 września 1701 roku.

Był jedną z najwybitniejszych postaci XVII wieku w Polsce: nazywany **prorokiem Niepokalanego Poczęcia Matki Bożej, ojcem ubogich i orędownikiem zmarłych**. Jest założycielem Zgromadzenia Księży Marianów – pierwszego męskiego zakonu założonego przez Polaka na ziemiach polskich. Był pisarzem, teologiem, patriotą, mówcą, propagatorem sprawiedliwości społecznej oraz duchowości świeckich w Kościele. Św. Stanisław wniósł swój wkład w formowanie duchowości m. in. króla Jana III Sobieskiego oraz nuncjusza apostolskiego Pignatellogo, późniejszego Innocentego XII.

Jako młody chłopak kształcił się w kolegiach jezuickich i pijarskich. W wieku 23 lat wstąpił do zakonu pijarów. Jako zakonnik i kapłan – odznaczał się duchem modlitwy i umartwienia. Osiągnął głębokie zjednoczenie z Bogiem. Był cenionym spowiednikiem i wychowawcą. Głoszona przez niego prawda, że wszyscy chrześcijanie, także osoby świeckie są powołani do świętości, była w jego czasach uważana za odkrywczą.

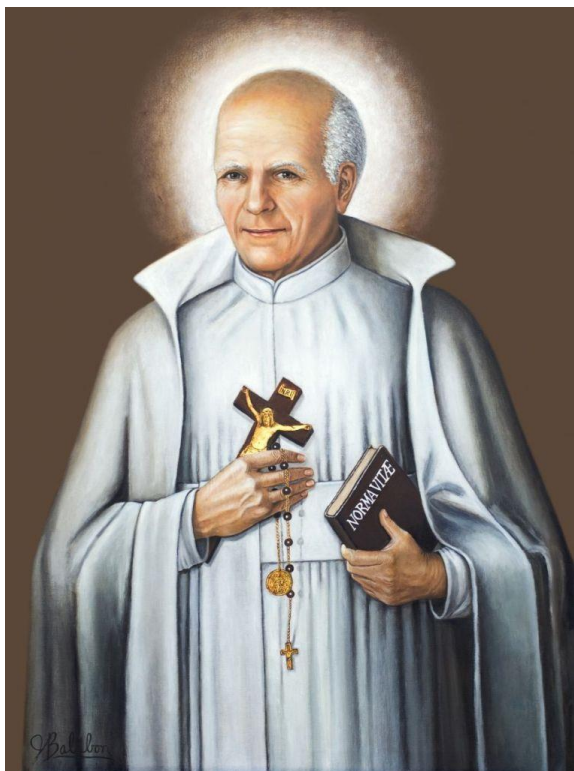
Często powtarzał: **„Niepokalane Poczęcie Maryi Dziewicy niech nam będzie zbawieniem i obroną”**. Podstawową formę kultu Niepokalanego Poczęcia widział w naśladowaniu Maryi, rozumianym jako współpracę z łaską Bożą udzielaną przez Chrystusa.

Podczas pobytu ojciec u pijarów Ojciec Papczyński dał się poznać jako zwolennik radykalnego życia zakonnego, wiernego regule Założyciela, co przyczyniło się do wielu jego upokorzeń a nawet uwięzienia.

W 1670 roku bł. Stanisław otrzymał wizję Ducha Świętego, przynaglającą go do założenia zakonu poświęconego szerzeniu czci Niepokalanego Poczęcia Matki Bożej. Po uzyskaniu od Ojca Świętego zwolnienia ze ślubów w zakonie pijarów 10 grudnia 1670 roku, rozpoczął dzieło zakładania wspólnoty marianów. Pomimo wielu przeszkód, dzięki niezwykłej ufności w moc Opatrzności Bożej, uwieńczył swój plan i w 1699 roku uzyskał aprobatę papieską dla Zgromadzenia.

Założyciel Marianów poświęcił się nauczaniu prostego i zaniedbanego duchowo ludu, i z czasem przyłgnął do niego tytuł „ojciec ubogich”.

Ze szczególną miłością traktował umierających i zmarłych na skutek licznych wojen, epidemii i nędzy. Po mistycznym doświadczeniu wizji czyśćca i dusz tam cierpiących, szczególnie żarliwie modlił się za zmarłych. Pisał: **„Jakie zaś może być większe miłosierdzie niż okazane zmarłym”**.

Ojciec Stanisław jest patronem:

- Małżeństw pragnących potomstwa;
- Rodziców oczekujących narodzin dziecka (szczególnie, kiedy ciąża jest zagrożona, lub gdy są jakiegokolwiek komplikacje);
- Dzieci mających trudności w nauce;
- Osób, których życie jest zagrożone (drogę do kanonizacji otworzył cud uzdrowienia kobiety w stanie agonalnym);
- Osób pragnących wyzwolić się z różnego rodzaju uzależnień, zwłaszcza z alkoholizmu.

Smucisz się - wzywaj Jezusa, a pocieszy cię.

Atakują cię - wołaj Jezusa, a obroni cię.

Pragniesz być zbawiony - kochaj Jezusa, naśluduj Go i czcij - Jezus jest Zbawicielem.

Jesteś ubogi - biegnij do Jezusa, a wzbogaci cię.

Jesteś nagi - proś Jezusa, a przyodzieje cię.

Jesteś chory - błagaj Jezusa, a uzdrowi cię.

Jesteś człowiekiem nieuczonym - Jezus jest Nauczycielem.

Jesteś pełen grzechów - Jezus przyszedł zbawiać grzeszników.

Jezus więc niech będzie twoją miłością, twoją radością, twoim pokrzepieniem, twoim życiem, twoim niebem.

O. STANISŁAW PAPCZYŃSKI

(Opr. Mgr Małgorzata Babińska)